

Pavel Kopecký: Řecká fronta - Boj se přesouvá zase na moře. Vlna vlastenectví, která se vzedmula v Řecku vyvolává obavy Bruselu

- CZ24 News | 30. března 2020

ŘECKO: PAVEL KOPECKÝ komentuje poslední vývoj na řecko-turecké frontě, kde se znenadání objevil nový, mnohem účinnější virus, než je svět sužující chřipka – a doufá, že se rozšíří přinejmenším stejně intenzivně

Ve stínu epidemie nové chřipky probíhá již měsíc válka o řeckou hranici, kterou se snaží prolomit invazní oddíly migrantů podporované tureckou armádou. Po tvrdých bojích, které zde probíhají od začátku března, se řeckým pohraničnickům ve spolupráci s armádou podařilo útoky odrazit a pokračovat v budování obranných valů před předpokládanou jarní ofenzivou.

Odhodlání nové řecké vlády, která použila na obranu svých hranic speciální armádní jednotky včetně těžkých zbraní, zaskočilo Turky i mocenské elity Evropské unie. Brusel, který spolu s neziskovkami vyzýval k takzvanému humanitárnímu řešení (známý pokrytecký výraz pro kapitulaci), ale neměl naštěstí sílu vytvořit účinný tlak na Řecko, aby se vzdalo. Epidemií ochromená EU má teď jiné starosti při pokusu o nemožné: obhájit před ovládanými národy a státy smysl své protektorátní existence. Proto mohli Řekové tvářit v tvář nejen migrantské invazi, ale také mohutné turecké armádě, prokázat nebyvalé odhodlání.

Vlastenci a pátá kolona

Po celém Řecku se nyní začíná šířit jiný virus, než je ten, který do naha svlékl neschopný Brusel: virus vlastenectví. Ve všech řeckých městech vlají prapory s bílými kříži na modrém poli a lidé spontánně vytvářejí domobranecké oddíly odcházející bránit hranice před turecko-migrantskou invazí. Tato lidová mobilizace, kterou nikdo neřídí, dává sílu i řecké armádě, která je ve svém počínání stále sebevědomější a její velitelé jsou u veřejnosti stále populárnější.

Tento týden se na skandování „Alláhu Akbar!“ tisíců muslimských migrantů vrhajících zápalné lahve na řecké pohraničníky, ozýval v odpověď zpěv vlasteneckých a křesťanských písní, které pouštěla armáda z velkých megafonů přes hranici. Zpívali společně vojáci, policisté i domobranecké oddíly, které přicházejí ze všech koutů země hranice bránit. Příznačný to rozdíl proti ufňukanému „zpěvu“ Zdeňka Svěráka, jež ČT, mediální centrála Kavárny, chtěla neúspěšně proměnit v „celonárodní“ kýčovitě vzlykání.

Klid před bouří?

Situace statečných řeckých obránců je zvláště obtížná, také kvůli „páté koloně“ neziskovek, jež se snaží migrantům, kteří již na řeckých ostrovech jsou, otevřít dveře do vnitrozemí a pomáhat jim z moře na pevninu.

Domobrana se kromě obrany hranic a pobřeží soustředí také na tyto „otevírače bran“ a snaží se jejich činnost mapovat a účinně narušovat. Nadnárodní neziskovky, které v zemi působí bez ohledu

na uzavření hranic, začínají zjišťovat, že řecká půda je pro ně příliš horká. Zvláště, když jim místní obyvatelé dávají jasně najevo, že zde nejsou vítáni, a že o Sorosem placené diverzanty nemají zájem. V několika případech jim Řekové toto poselství už sdělili nejen verbálně ale také podstatně důrazněji, čemuž, jak se ukazuje, profesionální humanisté rozumějí nejlépe.

Desítky proimigračních nadnárodních neziskovek proto dnes Řecko opouštějí. Na frontě samotné, ale zdaleka vyhráno není. Současný stav lze spíše přirovnat ke klidu před bouří. Zatímco Řečtí obránci posilují hraniční valy a doplňují nejvíce ohrožená místa těžkou technikou, invazní jednotky mapují terén a přisouvají posily zkušených bojovníků Al-Kajdy a Islámského státu ze severu Sýrie (Idlíb), odkud tyto teroristy vyhnala Asadova armáda spolu s ruským letectvem.

Námořní válka

Na pevnině zatím Turci s migranty zvolili vyčkávací taktiku, neboť Erdogan chce před dalším úderem nejprve dostat další miliardy eur od Merkelové (takzvaně od Bruselu – tedy i z našich daní). Místo toho Turci přesouvají své aktivity znovu na moře. Tento týden přišli s novou strategií, jak se nenápadně vylodit na řeckém pobřeží. Používají k tomu staré nákladní lodě plné migrantů, které nechávají ztroskotat u řeckého pobřeží. Místo doposud vysílaných malých člunů, budeme nyní spíše svědky manévru starých vraků, které se jako invazní plavidla na jedno použití báječně hodí.

Řecká pobřežní stráž v posledních dnech zaznamenala několik podobných incidentů, které svědčí tom, že jde o promyšlenou strategii obcházející již relativně dobře bráněnou hranici na pevnině.

O tom, že se válka mezi Řeckem a Tureckem přesouvá stále více na moře, svědčí i vojenské cvičení tureckého námořnictva, které vyslalo k řeckým ostrovům tento týden 31 bojových lodí. U ostrova Pserimos byl tureckým bojovým plavidlem dokonce přepaden i rychlý člun řecké pobřežní stráže, kterým cestoval na inspekci náměstek ministra obrany Alkibiadis Stephanis. Zajetí tureckou bojovou lodí se vyhnul jen díky rychlé operaci dvou dalších řeckých bojových lodí, které turecké útočníky zahaly na ústup.

Kromě cvičení tureckého námořnictva narušují úředně uzavřené řecké pobřežní vody také další turecké vojenské i civilní lodi. Cílem provokací je rozptýlení uzávěry pobřeží řeckou pobřežní stráží, aby migrantské invazní jednotky mohly využít vzniklých mezer v bloádě a proklouznout na řecké ostrovy. Množí se i počty narušení řeckého vzdušného prostoru stíhačkami F-16 tureckého letectva.

Rozuzlení?

Turci se prostě rozhodli přenést invazi zpět na moře, což je již po staletí osvědčená taktika Osmanské říše. Prvním signálem bylo loňské vypovězení Mírové smlouvy z Lausanne, která po skončení 1. světové války vymezila hranice mezi Řeckem a Tureckem. Erdogan nyní vznesl územní nároky na řecké ostrovy od tureckého pobřeží až k pobřeží Itálie. A už vloni zahájil nelegální těžbu plynu v pobřežních vodách Kypru.

Nejde mu jen o zaplavení Evropy muslimskými bojovníky, takřčenými “migranty”, ale v neposlední řadě též o uloupení nerostného bohatství, které leží v řeckých pobřežních vodách. Stejnou taktiku používal při krádežích syrské ropy. Naleziště nechal obhospodařovat islámskými teroristy, a potom ji v dlouhých kolonách převážel do Turecka a prodával do Evropy. Obrovské zisky plynuly do kapes Erdoganově rodině a blízkému okolí.

Každá mince má ale dvě strany. Vlna vlastenectví, která se vzedmula v Řecku – tolik připomínající situaci u nás před Mnichovem 1938 – by mohla být v Evropě obklíčené hned několika hrozbami

nakažlivější než chřipkový virus. Není divu, že z toho má Brusel obavy. Před touto imunitní reakcí národního organismu totiž žádná rouška Sorosovým liberálům nepomůže.

Tato „nákaza“ šířící se (za časů uměle vyvolané „cholery“) mnoha dalšími národními státy se jim může stát skutečně smrtící. Bylo by víc než symbolické, kdyby impuls k obnově „normální“ demokracie bez přívlastků v obnovených a opět suverénních národních státech přišel právě z Řecka.